

Η προκοπή του ζητιάνου

Γράφει ο Κώστας

Παναγόπουλος, costasgr@yahoo.gr

Η προκοπή είναι πράγμα ευλογημένο. Να έχεις ένα σπίτι, μία δουλειά, μία σύζυγο, μωράκια και παιδάκια που στολίζουν τη ζωή σου. Αρκεί μονάχα αυτή η προκοπή σου να μην έγινε, φίλε, ο θεός σου στη θέση του ίδιου του Θεού σου.

Ο εγωισμός της προκοπής καταντάει προκοπή του εγωισμού σου. Δεν αντέχεις, φιλαράκι μου καλό, να μη σε λένε «προκομμένο άνθρωπο». Βιάζεσαι να παντρευτείς, να εργαστείς, να τεκνοποιήσεις. Άλλοτε πάλι θλίβεσαι γιατί έχεις αργήσει, καθώς λες, να βάλεις μια τάξη στη ζωή σου. Είτε βιάζεσαι, φίλε, είτε θλίβεσαι, ο εγωισμός της μέλλουσας προκοπής σου κατάντησε προκοπή του παρόντος και μέλλοντος εγωισμού σου.

Άσε το. Θα έρθει η ώρα. Δε θέλει βοήθεια το νερό για να κατέβει την πλαγιά. Δε χρειάζεται, φίλε, η βιασύνη της προκοπής σου.

Δεν τρέχει τίποτα, μωρέ, κι αν είσαι λιγάκι «ανεπρόκοπος». Είσαι, όμως, τίμιος. Δεν είσαι βολεμένος. Περιμένεις να αγαπήσεις για να παντρευτείς και δεν παντρεύεσαι για να προκόψεις. Βάζεις κριτήρια κι αρχές για το που θα εργαστείς, για το που θα φουσήξεις την πνοή σου, σε τι θα επενδύσεις τη ζωή σου.

Για τους άλλους είσαι λίγο «ανεπρόκοπος», αλλά εμένα μ' αρέσεις. Σε γουστάρω, αδερφούλη! «Σε πάω», ρε φίλε, γιατί είσαι εμπόλεμος.

Ο ζητιάνος, ο άστεγος, ο άνεργος, ο ανύπαντρος σε μεγάλη ηλικία, ο μη τακτοποιημένος άνθρωπος, είναι πολλές φορές «ανεπρόκοπος» στα μάτια της

κοινωνίας μας. Στα μάτια, όμως, του Θεού τα πράγματα αλλάζουν δραματικά. Γιατί γνωρίζει ο Θεός το βάθος μας: το πως προκόψαμε, το πόσα κλέψαμε, σε τι υποχωρήσαμε, πότε βιαστήκαμε να τακτοποιηθούμε λόγω του εγωισμού μας, ποιοι είμαστε, εν τέλει, όλοι εμείς οι «προκομμένοι» κι οι «ανεπρόκοποι» του κόσμου τούτου.

Κ.Γ.Π. – Οκτώβριος 2015

Πηγή: grecesaid.blogspot.gr